

2006 m. vasario 23 d. pareiškimas ieškinyje byloje *Aughinish Alumina prieš Komisiją*

(Byla T-69/06)

(2006/C 96/47)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Aughinish Alumina Ltd* (Askeaton, Airija), atstovaujama solicitors J. Handoll ir C. Waterson

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimo Nr. C (2005) 4436 (galutinis) dėl Airijos taikomo mineralinių alyvų, naudojamų kaip kuras aliuminio oksido gamyboje, *inter alia*, Shannon regione, atleidimo nuo akcizo dalį, susijusią su ieškove (C 78/2001 (buvęs NN/2001) — Airija).

— Priteisti iš Komisijos ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija nustatė, kad labai sieringo mazuto, naudojamo kaip kuras aliuminio oksido gamyboje, atleidimas nuo akcizo iki 2003 m. gruodžio 31 d., kurį, be kitų valstybių narių, taikė ir Airija, yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Nustatydamą, kad 1990 m. liepos 17 d. — 2002 m. vasario 2 d. suteikta ir su bendrąja rinka nesuderinama pagalba neturi būti grąžinta, o 2002 m. vasario 31 d. — 2003 m. gruodžio 31 d. suteikta pagalba yra suderinama su bendrąja rinka EB 87 straipsnio 3 dalies prasme, jei pagalbos gavėjai moka ne mažiau kaip 13,01 EUR už 1 000 kg mazuto, Komisija taip pat nusprendė, kad ši pagalba buvo nesuderinama su bendrąja rinka, nes pagalbos gavėjai nemokėjo šios kainos, ir nurodė, *inter alia*, Airijai imtis būtinų priemonių, kad pagalbos gavėjai grąžintų su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą.

Ieškovė, Airijos bendrovė, gavusi tariamą pagalbą, reikalauja panaikinti ginčijamą sprendimą. Grįsdama ieškinį ji pirmiausia tvirtina, kad Komisija klaidingai nepripažino nagrinėjamos pagalbos esama pagalba, kuri patenka į EB 88 straipsnio 1 dalies

taikymo sritį. Šiuo aspektu ieškovė pateikia tris skirtingus argumentus: šią pagalbą buvo išpareigota suteikti prieš Airijos prisijungimą; apie pagalbą pranešta 1983 m. sausio mėn., o Komisija nusprendė pradėti procesą tik 2000 m.; net jei pagalba būtų pripažinta neteisėta, Komisija klaidingai nusprendė, kad ją tik iš dalies galima pripažinti esama pagalba pagal Reglamento Nr. 659/99 ⁽¹⁾ 15 straipsnį.

Ieškovė taip pat tvirtina, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia teisinio tikrumo principą, nes trukdo naudotis pagal EB 93 straipsnį Tarybos suteiktais leidimais, ir kad Komisija nepasinaudojo Tarybos direktyvos 92/81 ⁽²⁾ 8 straipsnyje numatyta tvarka, pagal kurią ji galėjo išspręsti valstybės pagalbos arba kitus klausimus, arba siekti, kad atitinkami Tarybos sprendimai būtų panaikinti.

Be to, ieškovės nuomone, Komisija neatsižvelgė į EB 3 ir 157 straipsniuose numatytus pagrindinius reikalavimus sustiprinti Bendrijos pramonės konkurencingumą ir užtikrinti jam reikalingas sąlygas.

Ieškovė taip pat remiasi teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais. Šiuo aspektu ieškovė vėl nurodo, kad 17 metų nuo pranešimo apie pagalbą Komisija nesiėmė neigiamų veiksmų ir neginčijo Tarybos sprendimų pratęsti atleidimą nuo mokesčio iki 2006 m. gruodžio mėnesio.

Be to, ieškovė tvirtina, kad procesas pagal EB 88 straipsnio 2 dalį truko 43 mėnesius, t. y., anot ieškovės, per ilgai, ir pažeidė gero administravimo ir teisinio tikrumo principus.

Galiausiai, ieškovė mano, kad Komisija tinkamai neištyrė atitinkamų rinkų ir konkurencijos jose struktūros, kaip to reikėjo, atsižvelgiant į aplinkybę, kad ji pati anksčiau pripažino, jog konkurencija neiškraipoma, ir turint mintyje, kad Taryba leido atleisti nuo mokesčio iki 2006 m. gruodžio 31 dienos.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽²⁾ 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/81/EEB dėl akcizo už mineralines alyvas struktūrų derinimo (OL L 316, 1992 10 31, p. 12).